

(català / castellano)

(català)

LLOCS PER A LA REFLEXIÓ

Nora Ancarola

Des del final de la Guerra Freda, l'acceleració frenètica de l'economia global no ha fet sinó accentuar la distància enorme que ja existia entre països pobres i rics. En són efecte els fluxos migratoris, que requereixen una reestructuració social i cultural urgent i que reconsideri conceptes com ara identitat, cultura local o memòria col·lectiva.

Durant les darreres dècades, Europa ha patit profundes transformacions basades en la unificació del continent, per la qual cosa ha hagut d'afrontar el xoc de cultures locals que pugnen per mantenir el seu espai sense perdre la seva pròpia essència històrica i cultural i per no ser aixafades per aquesta entelèquia que és la cultura i l'economia global.

El mal anomenat Tercer Mon, cada dia més endeutat i sota la presió d'uns Estats Units d'Amèrica cada vegada més autoritaris i sempre poderosos, és el dipositari dels cops del desequilibri imperant, la qual cosa fa gairebé impossible el desenvolupament veritable d'aquells països que no aconsegueixen d'"aixecar cap".

Els fets ocorreguts el novembre del 2001 a l'Argentina corresponen a un d'aquests casos. La crisi, que va produir l'índex de pobresa més alt de la seva història, ha fet, quasi sis anys després, que convisquin en un mateix espai els protagonistes de la indigència, així com els reactivats moviments de solidaritat social, amb els "shoppings" de l'hiperconsum i les macroestructures de l'economia "global". Una societat desassossegada per la inseguretat ciutadana deambula entre la fràgil confiança en els seus governants i la més fonda desconfiança en el futur.

Són les ciutats (en el nostre cas l'enorme i cosmopolita Buenos Aires) les que reflecteixen amb més claredat el que succeeix, tot mostrant nous paisatges que desafien qualsevol imaginari de l'un i l'altre costat de l'oceà.

Noves arquitectures transportables, com els carros de recol·lecció o les increïbles estructures de les pasteres mòbils, juntament amb aquesta imatge de la desmemòria cultural representada per barris on la identitat és subvertida cap a la imposició d'una immigració que cerca amb nostàlgia la imatge del seu passat, són, entre molts altres, el resultat d'aquests processos.

Des de Barcelona, ciutat transformada com mai pel gran flux migratori, podem observar, a través de les imatges d'aquesta primera edició d'*Adaptacions Urbanes* (la tercera des dels seus inicis a la seva ciutat d'origen), el fort impacte que aquests fets ocasionen en artistes immerses en la seva ciutat i en el compromís.

Una vegada més, *MX Espai 1010* agraeix a la seva comissaria, Micaela Patania, i a les tres artistes escollides en aquesta ocasió, Rosalía Maguid, Matilde Marín i Silvia Rivas, l'haver continuat fent de l'art un lloc de reflexió i de coneixement.

(castellano)

LUGARES PARA LA REFLEXIÓN

Nora Ancarola

Desde el final de la Guerra Fría, la frenética aceleración de la economía global, no ha hecho más que acentuar la enorme distancia que ya existía entre países pobres y ricos. Producto de ello son los flujos migratorios que requieren una reestructuración social y cultural urgente que reconsidere conceptos como identidad, cultura local o memoria colectiva.

En las últimas décadas Europa a sufrido profundas transformaciones basadas en la unificación del continente, por lo que ha tenido que enfrentarse al choque de culturas locales pujando por mantener su espacio a la vez que no perder su propia esencia histórica y cultural y por no ser aplastadas por esta entelequia que es la cultura y la economía global.

El mal llamado Tercer Mundo, cada vez más endeudado y bajo presión de una Norteamérica cada vez más autoritaria y siempre poderosa, es el depositario de los golpes del desequilibrio imperante, lo cual hace casi imposible el verdadero desarrollo de aquellos países que no consiguen “levantar cabeza”.

Los hechos ocurridos en noviembre de 2001 en Argentina corresponde a uno de estos casos. La crisis, que produjo el índice de pobreza más alto de su historia, casi seis años después, ha hecho que convivan en un mismo espacio los protagonistas de la indigencia, los reactivados movimientos de solidaridad social, con los “shoppings” del hiperconsumo y las macroestructuras de la economía “global”. Una sociedad desasosegada por la inseguridad ciudadana, deambula entre la frágil confianza en sus gobernantes y la más profunda desconfianza en el futuro.

Son las ciudades (en nuestro caso la enorme y cosmopolita Buenos Aires) las que reflejan con más claridad lo que sucede, mostrando nuevos paisajes que desafían cualquier imaginario de uno y otro lado del océano. Nuevas arquitecturas transportables como los carros de recolección o las increíbles estructuras de las pateras móviles, junto a esa imagen de la desmemoria cultural representada por barrios donde la identidad está subvertida hacia la imposición de una inmigración que busca con nostalgia la imagen de su pasado, son entre muchos otros el resultado de estos procesos.

Desde Barcelona, ciudad transformada como nunca por el gran flujo inmigratorio, podremos observar a través de las imágenes de esta primera edición de Adaptaciones Urbanas (la tercera desde sus inicios en su ciudad de origen) el profundo impacto que estos hechos produce en artistas inmersas en su ciudad y en el compromiso.

Una vez más MX Espai 1010 agradece a su comisaria, Micaela Patania y a las tres artistas en esta ocasión escogidas, Rosalía Maguid, Matilde Marín y Silvia Rivas por continuar haciendo del arte un lugar de reflexión y conocimiento.